

ALEGATORUL LIBER

Pretul abonamentului: Pe an 15 L. — Pe săptăm. luni 7 L. 50. b.
Pentru străinătate se adaugă costul transportului.
Prețul anunțurilor, 20 bani linia.

APARE LUNIA, MERCURIA SI VINERIA

IN 3,500 EXEMPLARE

Abonamentele se fac în București, Calea Moșilor No. 26.

In districte la dd. Corespondenți.

In străinătate la biourile postale. — Scrisori nefrancate se refuză.

Alegătorii colegiului II de Ilfov sunt rugați a veni la adunarea pregătitore ce va avea loc astăzi Vineri, 18 Aprilie, la 8 ore seră, în sala Bossel, spre a se înțelege asupra candidatului care ar avea mai multe sanse să fie alegerat.

Toți dd. alegători din acest colegiu cari nu vor primi bilete nominale sunt rugați a considera acesta ca invitație.

Alegătorii colegiului sătmărenesc sunt rugați a veni la adunarea pregătitore făcută pentru Sâmbătă, 19 aprilie, la opt ore seră, în Sala Bossel, pentru a se înțelege asupra candidatului care ar avea mai multe sanse să fie alegerat.

Toți dd. Alegători din acest colegiu cari nu vor primi bilete nominale sunt rugați a considera acesta ca invitație.

Duminică, 20 Aprilie, va avea loc o întrunire publică în sala Circului, piața Constantin-Vodă, la amiază, 12 ore.

Se vor trata cestiuni relative la alegeri.

București, 17 Aprilie, 1875.

Pe când președintele fostei camere a regimului actual face propaganda, în felul cum o înțelege, prin colacii, surprenderi și amenințări, spre a și perpetua pretinsul său drept senioral asupra colegiului I, pe atunci agentii forței publice în totă țara și desvoltă apătudinile lor brutale.

Fostul președinte consideră colegiul I de Ilfov ca un fief al său propriu, crede chiar că de cărui a mancat vocația la tron, apoi nimic nu împiedică că în puterea dreptului divin să fie alesul perpetuu, cu voia fără voia proprietarilor mari din județul de căpetenie.

Nu crută nimic pentru a se arăta popular. Se sărută chiar în gură cu aceia pe cari îi bănuiesc că nu l-agrează. Întinde mâna cu suris diabolic tuturor acelor alegători cari, convinși fiind de similitudinile ce caracterizează pe acest președinte universal, său hotărât cu nesăturare a nu vota de căt pentru un reprezentant demn, care să respecte drepturile noastre naționale și interesele economice ale populației.

In fine, face simulacre de întruniri electorale, când la Eforia spitalelor, când la otelul Herdan, unde povesteste minunile de patriotism ce a săvârșit și marea sacrificii ce a făcut pentru țără !

Alegătorii, de cărui îndrăsnesc să aduce aminte conduită sa ca președinte al camerei, voturile date sub apăsarea sa, nu respunde de căt evasiv.

Monopolul tutunurilor, timbrul, licențele, împrumuturile colosale și oneroase, drumurile de ferăuri imprimite în starea cea mai deplorabile, hoțiile și jafurile în finanțe și administrație sunt fapte cari ilustră trecutul parlamentar al fostului președinte, și intră în generalitate, cum dicea marele prim-ministru într-o rezoluție pusă pe una din numerosele plângeri.

Cea mai falnică recomandăție cu care se prezintă în fața alegătorilor această odrasă de Domn degenerată, o compune amenințările administrative, bătaile și arestările ilegale, miseria, săracia și pustiirea respindită în cîmpie năsture udate cu lacremile sermănilor români.

O telegramă ce publicăm mai la vale, trimisă de alegători din Ialomița, denunță sistema de guvernare și mijloacele legale ale ministerului ocrotit de popularul Print Dimitrie Ghica

Déca alegătorii colegiului I-ii de Ilfov priimesc bucuros ca acăstă țera să fie închisă tuturor străinilor cari împart decorații, ţigări și chibrituri la cavaleri noștri donkișoși; déca vor se continua a plăti tribut Austro-Ungariei pe cale economică; déca voesc chiar a încuragea politica angajamentelor cari ne va aservi până la incorporarea cu regatul Ungar; déca voesc a se vedea supuși la noi imposite mai grele chiar de căt în timpii cei mai negri din istoria țării noastre, și în fine déca doresc mórtea complectă a acestor țări, supu-se orbesce și voteze pentru marele candidat care și pune masca patriotismului la vremea alegătorilor și rîde de populaționea noastră când e vorba a cărui apera drepturile și a da mâna de ajutor.

Indurăm atâta amărăciună din cauza órbei incredere ce s-a pus în persoanele spoite cu fals patriotism și din cauza abținerei noastre.

Guvernul actual ne a învețat destul de cunoștem că de prețios este dreptul de alegător, și că consecințe rele trag după sine o lipsă de reflectiune și o incredere órbă nemeritată.

Pentru astă seră circulă carte, subscrisă cu litere bîrsane de d. Dimitrie Ghica, prin care se invită alegătorii colegiului I în sala Bosel. Vom vedea ce se va spune nouă alegătorilor. Va prinde óre poleilă nomoul murdară?

E.

Etă depesa din Calărași, de care vorbim mai sus :

Toți alegătorii opriți de diferite amenințări ale administrației, de agenții autorităței înșarcinări a bate, a sluti și a încarcera pe toți cari vor avea curajul a și exprima votul liber și consințios cu ocazia alegătorilor viitor.

C. Gr. Poenaru. Borda. — Gheorghescu. — N. Maneșcu. — M. Gheorghescu. — M. Popescu. — D. Stefanescu

LIBERTATEA ELECTORALE

CUM O ÎNTELEGE GUVERNUL.

Pressa dicea de-ună-zi că funcționarii publici au dreptul să se pasioneze pentru candidații guvernului în alegeri. Cum a șis așa să și facut! N'aș înțeput încă bine alegătorile, și din tôte părțile ne vin sciră că bătaușii cu subcomisarii au început să bată și să arresteze prin mahala pe alegătorii suspecti, pentru că aceștia nu împărtășesc aceleasi simțiminte pentru succesul candidaților guvernamental.

Spuneam, în numărul de Vinerea trecută, că mai mulți din acesti alegători au fost chiamați și avertizați de poliție că să se astempeze, că, de unde nu, nu se va alege bine de dñești.

Astămpărarea constă în anu face propagandă pentru candidații liberilor alegători.

D. comisar de negru s'a și ținut de vorbă. De la amerințare la execuție n'a fost de căt un pas. Aflăm ca George Badea, tîmplar din suburbia Panteleimon, a fost provocat și bătut în grădina Eliad de ómeni puși de faimosul subcomisar Constandinescu, care îndată după instituit acest monopol în profitul sta-

acesta i-a făcut proces verbal tot lulu, l'a plimbat prin Obor sub escortă de agenții polițienesci, ca să intimideze lumea și să i arate la toți ce pot alegători liberi, și apoi l'a trîntit în arestul comisiei de negru, de unde, după dovezile de închisore a fost înaintat la Prefectura poliției, cu cuvenitul proces-verbal.

Pot să-și închipuescă ori cine tot ce a fost capabil să puie în acel proces verbal niște agenții polițienesci tinuți a se pasiona pentru candidatul guvernului și din cari unii afilară că a fost de mai multe ori condamnați în poliția corecțională.

Cea ce scim înșe este că acest nenorocit om sufără și este maltratat în mod nedemn. El, meseriaș și proprietar, el, care are casă familială și este considerat de toți în mahala lui, a fost bătut, închis, purtat prin tot oborul și pe tot leul sub baionetă; iar la poliția capitolă a fost întrebuit pentru a cără apă cu hărdău și curăță plimbătorile.

Denunțăm aceste infami tuturor ómenilor de bine și tuturor magistratilor întregi; le denunțăm la tot ce are o nimic și un suflăt, care mai bate pentru lege și dreptate, și îi întrebăm: acestea sunt alegerile libere și oneste la cari ne conviavă organele guvernului nu mai departe de căt dilele trecute?

După trei dile de maltrători neomenișe prin comisie și poliție, nenorocitul om abia a putut fi adăpuș în libertate de parchet, după reclamările familiei și stăruințele comitetului liberezilor alegători.

Mulțumim parchetului pentru acest act de justiție, și înțind că asemenea fapte, déca ar rămâne nepedepsite, ar fi de natură să-ă atingă adânc prestigiul și să facă pe orice a crede că suntem în pădurea Vlăsiei, iar nu într-o societate civilisată care se guvernează prin lege; rugăm pe toți dinii procurorii să binevoiască a lua mesuri ca asemenea infami să nu se mai întâmple și să nu rămâne nepilduite.

Acesta este și dreptul și datoria lor, și în definitiv și o chestie de demnitate pentru junii magistrați cari compun parchetul și pentru acăstă frumosă instituție a ministerului public, cari este protecția legilor; iar nu un paravan al ilegalităților și neomeniilor polițienesci.

In ce se atinge special de casul lui George Badea, îl rugăm să cerceteze bine următoarele două puncte :

1. Décă nu este adevărat că acel subcomisar Constantinescu, care a atentat la persoana și libertatea aceluia nenorocit, a fost deja condamnat în poliția corecțională la mai multe luni de închisore, și că chiar astăzi are un proces pendent la instrucție, pentru bătaie și maltrători comise în exercițiu funcțiilor săle contra cetătenilor;

2. Décă nu este adevărat că George Badea a fost întrebuit adăi, la poliție, la curățirea latrinelor și la a cără apă cu hărdău.

Mai multe persoane demne de tótă încredere ne-au afirmat faptul. Il denunțăm și aşteptăm pentru acel nenorocit legitima reparație ce i se cuvine.

GUVERNUL SI MONOPOLUL

TUTUNURILOR

Să ne permită onor. guvern a i cere o mică explicație în privința concesiunii monopolului tutunurilor.

Prin legea din 6 Februarie 1872, s'a

tului. — Bine său rău, nu mai avem a discuta acum. — In baza art. 3 din acea lege, acest drept de monopol s'a pus în vîndere cu licitația publică, și la 5 Mai 1872, déca nu mă înșel, s'a adjudecat asupra Bancii Franco-Ungare din Pesta și Bancii României din București, pentru un termen de 15 ani, și cu o plată anuală de 8,010,000 pentru primul period de cinci ani, ér pentru cele din urmă doar perioade quinquenale cu un spor de 20% pentru cel d'al doilea, și de 40% pentru cel din urmă.

In urma acestei adjudecații, prin contractul ce s'a încheiat între guvern și cele două bănci, s'a transmis asupra adjudicatorilor toate drepturile resultând pentru statul român din legea susmentionată; ér, în schimb, aceștia și-au luat obligațiunea de a se conforma acelei legi pentru tot ce privesc exercițiul monopolului, și de a îndeplini toate clauzele și condițiunile din caietul de înșarcinări. (Art. 4 din acel caiet).

Intre aceste obligațiuni sunt și cele următoare :

1. De a întemeia monopolul pe sistemul cel mai economic și mai produs, și de a încoraja și susține prin îndemnări desvoltarea culturii tutunurilor întrul țără (art. 7).

2. De a înființa, în termen de trei său cel mult patru ani de la înființarea Regiei, cel puțin doar manufacтурă înzestrată cu toate machinele și unele necesare, patru depozite generale pentru înmagazinarea și conservarea depositelor săle în centrurile cele mai importante ale țării, și căte un deposit secundar în fiecare județ unde se cultivă tutun.

Clădirile acestea trebuie construite cu material de cea mai bună calitate, și în cele mai bune condiții de soliditate și de durată; ér la sfîrșitul conceșiunii toate aceste clădiri cu zestrea lor rămân ale statului. (Art. 16 — 22).

3. De a depune o garanție în valoare de ale statului de 1/6 din prețul adjudecații, cea ce face vre un milion și sese sute de miili, cari bani d'impreună cu orice altă avere mobile său imobile a Regiei, vor servi de gagiș al statului pentru fiind executare a contractului, și a clauzelor din caietul de înșarcinări. (Art. 50 și 52).

4. In fine de a nu putea fusiona cu nici o altă companie său societate având de scop operațiuni de aceași natură ca cele făcute de dñești.

Osebit de acestea, dupe principiile generale ale dreptului și dupe legea convecțiunilor, cele două bănci adjudecate erau firesc răspunzătoare cu totă avereia lor către stat pentru îndeplinirea acestor obligațiuni și plata regulată a ratelor în timp de 15 ani.

Ér dupe art. 43 din acelaș caet de înșarcinări, ministru de finanțe are dreptul și este dator a veghia și a îngrijii de strictă păzire a legei din 6 Februarie 1872 și a contractului, cum și a se opune la orice măsură luate de Regia cari i se arată părea contrare intereselor statului său publicului.

Până aci toate bine; de către ce se înțemplă :

Nu mult dupe darea concesiunii, ve-de-m pe guvern, în consiliul de miniștri, că autorisă pe cele două bănci concesionare se instituă o societate anonimă pentru exploatarea acestui monopol pentru întrăga durată de 15 ani; și prin decretul domnesc cu nr. 1232, dat din Sinaia la 11 Iulie 1872, se aprobă statutul acelei societăți anonime, pe baza unuia art. 24 din contract (?) și pe încredința-

rea ce se dă că capitalul de 25,000,000 al acelei societăți s'a sub-scris în totalitate de acționari, și s'a și realizat pentru a patra parte.

În art. 2 însă din acela statută etă ce se dice:

Art. 2 „Se trec către această societate totă drepturile și îndatoririle ce decurg din legea monopolului tutunurilor din 6/18 Februarie 1872, în virtutea adjudecației prin licitația publică, urmată la 5/1 Mai 1872 către Banca română și Banca franco-ungară.”

De la darea acestei concesiuni și formarea acelei societăți anonime, au trecut aproape trei ani.

Lăsând la o parte pentru acum cestiu-nea de a se sci de către concesionarii și societatea lor anonimă și-a îndeplinit, conform contractului, obligațiunile lor către public, adică către cultivatorii și consumatorii; și mărginindu-ne de-o-cam-dată numai la obligațiunile lor în raport cu statul, ne permitem se adresăm onorabilului guvern, care a dat și esecutat această concesiune, următoarele întrebări:

I. Societatea anonimă sus-menționată constituuitu-să ea conform statutelor? Funcționeză ea conform cu legea, și ce s'a făcut cu capitalul de 25 milioane, pe baza căruia s'a autorizat?

II. Prin aprobarea acelor statută și a articolului 2 sus-citat, guvernul înțeles-a el să primăscă pe acăstă societate anonimă de debitor al său, în locul celor doă bănci concesionare, și să descarce pe acestea de obligația ce contractaseră către densus de a răspunde direct și in infinitum de fidela executare a contractului până la expirarea termenului de 15 ani?

III. În fine concesionarii făcăt-ău ei clădirile de care se vorbeste la art. 16 până la 22 din contract pentru manufac-ture și depozite generale și distric-tuale, și de către nu le au făcut de ce nu?

Cestiu-nile acestea sunt de cea mai mare însemnatate pentru stat, căci presupun că din rea administrație său din orice alte cauze, societatea anonimă de care vorbiu-mă sus, ar perde capi-talul și ar da faliment; pe când Banca Română și Banca Franco-Ungară ar prospera și ar face operațiile cele mai înflorite, ce s'ar întâmpla atunci? Să ne închipui-mă ca statul, silit să puie din nou monopolul în vîndare pentru 10 său 12 ani căt ar mai rămâne pînă la împlini-rea termenului de 15 ani, nu găsesce mușterii de căt cu prețul de 5 său 6 milioane pe an, și îl adjudică pe acest preț, ceea-ce face un deficit, pentru fie care an, de peste 2 milioane, și cu 10 său 12 ani de peste 20 de milioane.

Ce crede onorabilul guvern? Cine va plăti acest enorm deficit? Cine ne va despăgubi de această pagubă? Societatea anonimă? Dar acționarii nu răspund de căt pînă la concurența miselor lor, și acțiile s'a realizat, și capitalul s'a păpat! Banca Română și Banca Franco-Ungară? dar ne pot ține că ele s'a degajat de contract, căci guvernul a priimit, prin aprobarea statutelor, ca totă obligațile resultând din acel contract să trăcă a-supra acel Societății anonime (art. 2) și astfel s'a făcut o novătate mutato de-bitore!

Ce crede onorabilul guvern în genere și onorabili dd. miniștri de finanțe și de lucrări publice în parte, de căte aceste evenimentă? Si ce măsură luă d. lor ca să le prefițepe?

Asceptăm răspunsul d-lor. Din acel răspuns vom vedea, pînă la ce punct cele 600,000 lei despre care d. Tell a dis în Cameră că s'a furat de la Monopolul tutunurilor, despre care nu s'a găsit nici o urmă prin registre, și despre care onorabilul d. de Herz a spus că nu poate da nici o dovadă, cum s'a întrebui-ță; pînă la ce punct, dic, acel 600.000 lei au constituit nă profit legitim al concesionarilor, cum a afirmat onorabilă comisiune de anchetă din reposata Cameră legiuitoră.

Tot acest răspuns ne va explica, pote,

și enigma propagandei ce se face de amicii printului Dimitrie Ghica printre comercianții alegători în colegiul I din Ilfov, că de vor vota pentru Luminăția Sa, și va scăpa de monopolul tutunurilor și de licențe.

De va fi așa, ingeniosă scăpare! Concesionarii și miniștrii lor vor rămâne cu profiturile legitime; iar tăra va trebui să plătescă deficitul și să umple golul printre un spor de imposite de ană 2 milioane pe an.

Dar să nu anticipăm și să acceptăm răspunsul onorabilului guvern.

Rug. Stănescu

Spaciu nepermisăndu-ne, suntem nevoiți a suprime scările din afară.

Discursul d-lui G. VERNESCU

în întrunirea publică din Sala Circului, Marti la 15 Aprilie.

Domnilor, de la început declar că nu veți audi din gura mea nici un cuvînt de vîrba său ură; îmi veți permite apoi a vă arăta că nu mă voi ocupa de loc de persoana mea, căci mă tem să nu cad în păcatul acelora cari, voind să vorbesc de densitățile bine, vorbesc mai mult de cat merită de densitățile bine, vorbesc mai mult de cat merită de densitățile bine, și prin urmare să vorbesc și eu mai mult bine de mine de cat merită.

Așa dără nu voi dice nici un cuvînt de mine, mai cu seamă fiind că cred că d-v. cunoșteți pe omul politic care încă de 16 ani a lucrat publicamente, și de aceea nici nu cred că aș avea să dic ceva nou înaintea d-v. și să repet aceea ce s'a făcut necontent în curs de 16 ani, căci n'ați căștiga nici d-v. nimic dintr-acesta, fiind că lucrurile sunt eu desăvîrșire cunoscute.

D-lor, de ce me voi ocupa dără astăzi înaintea d-v.? De un lucru care bate la urea noastră, de alegerile viitoră; și cea d'antezintă întrrebare ce mă voi pune, cea d'antezintă dificultate ce voi căuta a desvăli este acăstă. Bine este să nu pentru tăra acăstă ca acel cari vor veni să o reprezinte în corporile legiuitoră să fi trămis de-a-dreptul de către administrație, de către guvernul acelui tări? Iată, d-lor, întrebarea ce mă o puiu, iată problema ce voi deslega, citând înaintea d-v. fapte positive, prin cari să vă dovedesc că acest sistem nu este bun, că acest sistem este contrar legilor organice ale tării, este contrar constituției tării, că acest sistem este nefericit în fapt chiar (aplause).

D-lor, am quis că acest sistem este contrar legilor fundamentale ale tării, și trebuie ca acăstă să nu rămăne o singură afirmație, ci să fiă dovedită. — El bine, de ce, d-lor, este contrar legilor ca guvernul să aléga

pe deputați în Cameră și să fiă unit cu deputați, să lucreze cu nisice asemenea deputați formând o singură ideă, un singur cuget? de ce, dic, să fiă acăstă rău, de ce să fiă contrar legilor? Voi spune pentru ce. În legea tării se dice că puterea legiuitoră este cu totul deosebită de puterea executivă, că amândouă trebuie să se ajute una pe alta în bună lor credință, dără că nici-o-dată nu trebuie să se confundă una cu alta, ci trebuie să se controleze una pe alta. — Apoi bine, d-lor, dără d-v. veți alege pe candidați guvernului nu vedeti ce ati face? Ati pune mai mare peste puterea legiuitoră pe puterea executivă, ati confunda într-unul două elemente cu totul distincte: puterea legiuitoră și puterea executivă. — Poate să fiă ceva mai luminat de căcă acăstă este că totul contrar spiritului și literelor legilor noastre fundamentale, a confunda două lucruri cu totul distincte: puterea legiuitoră și puterea executivă?

Iată dără că este contrar legel noastre fundamentale de a primi și a alege candidați ai guvernului pentru corporile legiuitoră în general.

Dără, d-lor, numai aci ne putem opri cu demonstrarea? Vom merge mai departe. Ce se dice în Constituție tării? Că puterea legiuitoră va controla totă faptele guvernului, va începe de la punga tării, care este încredințată Ministerului de finanțe, și va merge cu controlul său în totă cele-lalte fapte ale guvernului, în politica din întru, din afară

déca veți alege d-v. pe candidați guvernului unde va fi acest control scris în Constituție? Nu va peri el cu desăvărsire? Nu vor fi șre lăsați miniștri pe calea rătăcitoră a unor fapte contrarie legilor fundamentale ale tării, fără nici un control? Nu vor fi șre densități aban-donați pe ponta unei politice rătăcitoră, care ar pune existența chiar a tării în pericol? (Aplice). Apoi bine, sunteți d-v. în stare, suntem noi cu totul în stare ca, afară din corporile legiuitoră, când guvernul este pe calea rătăcitoră, și când deputați nu vor putea să ne sprijine, să venim noi ca un singur om, să facem să înțeleagă pe cetățenii că sunt pe calea rătăcitoră? Nu am ajuns, d-lor, pînă acolo, și D-dor să ne ferescă să ajungem pe acăstă cale extraordinară. — Este mult mai bine ca de la început să cățăram să nu cădem în acăstă situație.

Dără, d-lor, numai atâtă este în Constituție tării? Este și un corectiv în protiva greșalelor guvernului; căci de multe ori o majoritate bine inspirată, nu numai o minoritate, poate să facă observații în cadrul guvernului, și guvernul să nu asculte și să creagă că el merge mai bine, că opinia lui este mai adevărată, și să dissolve cameră peste cameră, puind cu toate acestea în lucrare ceea-ce cugetă el, de căcă acăstă ar fi forte pericolos și greșit pentru existența tării; ei bine, noi avem o armă în Constituție în potriva unor asemenea șomene, avem camera legiuitoră, care este în drept să puie sub judecată pe guvernul care comite asemenea fapte. — Apoi bine, d-lor, cred că d-v. că, trimițând în cameră pe supușii guvernului, vă veți intalni vre o dată cu asemenea incidente, unde, când guvernul va cădea în asemenea greșeli, să l vedeti trimis în judecată de corporile legiuitoră? Eu nu o cred. (Aplice).

Este trist, d-lor, să vorbesc de acăstă, căci nu aș dori să ajungem în situație de a da pe miniștri în judecată, de șre ce atunci s'ar constata că este o nenorocire în tări.

Cu toate astea a trebuit să trec pe acolo, a trebuit să vă arătă totă acestea, ca se vă dovedesc că, în drept, cu Constituția tării în manuscris, guvernul nu are dreptul de a se amesteca în alegeri, nu are dreptul să pue candidați săi, pentru că acești candidați sunt reprezentanții tării, pentru că aceștia sunt veniți să controleze pe guvern, pentru că acești candidați sunt chemați, când vor fi să-si indeplinească datoria cu sinceritate și cu se-veritate, să dea în judecată pe un guvern vinovat (Aplice).

Așea dără, nu este cu putință a se susține în bună credință, în drept, că guvernul trebuie să aibă candidați în alegeri, și că noi trebuie să merge să votăm pentru candidați săi. Dără în fapt este mai fericita acăstă ideă? Părăsunăd idea de drept, lăsând pentru moment acăstă ideă abstractă într-o parte să înțeleagă.

Apoi bine, d-lor, ce ati vedea d-v. atunci? Iată ce ati vedea: ati vedea pe guvern, pe candidați săi patronați de totă administrație, de totă justiție, de toti funcționarii fisicali și în genere de toti funcționarii din stat. El bine, mă veți întreba dără unde este primejdia? Scăi unde este primejdia? Din magistratură, din funcționarii administrativi superiori și inferiori, din funcționarii fisicali nu s'ar face de căcă nesce instrumente șorbă și inconsciente ale guvernului, ajungând să piardă prestigiul lor, să cada de la înaltă unde sunt puși și să se facă instrumente șorbă ale guvernului. — Apoi voi să nu mai fiă magistrat integră, demnă? să numai fiă prefect că să se găsească la interesele tării? să numai fie agenti fisicali cără să-si indeplinească misiunea lor cum se cade, să se cobore de la înaltă unde sunt puși, să devină instrumente șorbă și servile ale guvernului și să facă numai rău acelui tări? Iată, d-lor, cum se prezintă și în fapt acăstă cestiu, și cum în fapt ea este nefericită, precum în drept este contrarie spiritului și literelor legel noastre fundamentale; prin urmare, nici în drept, nici în fapt, nu se poate susține că candidați guvernului trebuie să fie aleși de noi.

Dără ia să vedem, d-lor, de cănd acest sistem să a intrudus la noi? De la o epocă foarte apropiată, mai cu seamă de 4 ani, ca să dicem adevăratul. De 4 ani acest sistem a fost înfipt în inima naționalei. Să vedem ce s'a făcut cu acest sistem al candidaților guvernamentali, ce rezultate a dat?

Să cand voi găsi rezultate fericite și bune pentru tări, atunci în adevărat voi ține că guvernul are dreptate și că bine a făcut; dără cand voi găsi că în fapt tăre sunt rele, că rezultatele sunt periculoase pentru tări, atunci voi ține că trebuie imediat cetațenii să și indeplinească misiunea lor, să numai permită să se urmeze aceste călări de legă, cari am dat rădu fatale pentru tăra acăstă (Aplice).

D-lor, să luăm pe magistratură. Cu sistemul acesta să ține vedem ce sunt? Si mi pare rău, d-lor, că într-o ședință publică sunt dator, să vorbesc de totie acestea, sunt dator să vorbesc de magistratura tării mele, pe care o iubesc, dără care astăzi este pusă în situație de a nu să mai indeplinească misiunea și datorile săle cu conștiință. În adevărat, d-lor, cum un magistrat sub un guvern care are candidați oficiali și care patronează pe candidați săi, cum, dic, un magistrat are să rămăne la înaltă misiunea săle, și cum magistratul are să fiă dintr-o cale mai bună? Si apoi, nu poate să fiă magistrat ban și cu caracter independent acolo unde poate crea execuțivă și permite să poruncescă magistratului să facă aceea ce legea îl opresce să facă, să se amestece în alegeri, să patroneze pe candidați guvernului.

Cum credeți, d-lor, că un om demn, un cetețen bun, un caracter integră, când nu ar fi vițiată într-o ședință independentă, când ar fi numai un caracter integră, cum credeți că ar suferi un moment să fiă magistrat al Statului cu condiție să se facă instrument servil al guvernului, cu condiție să patroneze cu influență venită de la lege pe candidați guvernului, să nu pe cetațenii cari ar avea dreptul să fiă în alegeri? Cum credeți d-v. acăstă? Așea dără, d-lor, încă de la început vedea că nu mai este vorba de capacitatea, de demnitatea, de mandria unui magistrat sub un guvern care dintr-un magistrat voiesc să facă un instrument.

Ce rămâne atunci în magistratură? Mediocritatea. Etă ce rămâne în magistratură. Mai rămâne în magistratură încă un lucru: neconștiința datorilor. (Aplice). Dără, d-lor, trebue să mi împlinesc misiunea cu desăvărsire, trebue să dic cuvîntul cel din urmă. Mai rămâne încă un lucru mai primejdios. cred că d-v. că oră cine va fi, oră cat de înalt va fi pus, de căcă cerești unui magistrat un serviciu contrar legăi, contrarul conșientelor lui, cred că nu să va permite și el ca să dea servicii resultante din funcțiunea lui contrar legilor, contrarul conșientelor către prietenii? Credeți că acăstă nu se va întemplă? Apoi iată ce devine magistratul cu un asemenea sistem. Magistratul îl corupe antea guvernul cu ordinele ilegale cei îl dă, atunci el nu mai are frică, nu mai cunoscă dreptatea, nu mai scie ce este moralitatea publică, el caută să se inavuțească, să placă colegilor lui (Aplice).

Acesta, d-lor, în privința magistraturei, dără funcționarii administrativi, dără acel cari dupe natura funcțiunii sunt mai supuși administrației, în relație mai directe cu deosebirea, acela ce va face? Unde va recrutta guvernul pe acești funcționari administrativi? Scăi, d-lor, unde se recrutează funcționarii fără conștiință, funcționarii cari se subpune la oră ce ordin s'ar da de Ministru? Scăi unde se recrutează? Numai voiesc să califică acăstă. Dără ce se întemplă? Numai vorbesc de demnitatea lor personală. Se întemplă aceea ce vedea în totă tăra. Aruncați-vă ochii asupra întregii tări, vedeați ce spectacol trist. Administrația nu este nicări. Interesele comunetății, interesele județului, interesele capitalei parăsite tări.

Nimeni nu se ocupă de deosebire. Ce sunt acești funcționarii administrativi? Agentii alegători. Iată ce sunt persoanele acestei cari nu fac nici o trebă de administrație, cari nu cugetă de loc la administrație, cari sunt contractați și nu cugetă la nimic din totă acestea (Aplice). Dără o să-mi dică că iei și coale, vedem că administrația amică, vădend că un interes se ridică, îl sovgardează. El, d-lor! Dar scăi ce este acolo? Acolo, d-lor, este o immoralitate mai mare. Acolo unde administrația are un cetațen alegător cu multe rude, cu multă influență, interesele aceluialegător sunt sovgardate și pădute; cum? în detrimentul tuturor celor-l-alti cari nu au aceste bunuri și le da în mâna guvernului.

